

INFO

Velký pátek, den utrpení a smrti našeho Pána Ježíše Krista, je dnem pokání zdrženlivostí i újmou.

Zákonem pokání a zdrženlivostí jsou vázány osoby od dovršení čtrnáctého roku věku; zákonem pokání újmou jsou vázáni všichni zletilí až do započatého šedesátého roku.

ŽEHNÁNÍ POKRMŮ O VELIKONOCÍCH

Toto žehnání souvisí se starou postní praxí, která zapovídala požívání nejen masa, ale i vajec a sýra. Pokrmy byly o Velikonocích žehnány pro jejich první domácí použití. Zvláštní symboliku má velikonoční vejce - symbol života. Žehnání pokrmů připomíná, že společenství se zmrtvýchvstalým Kristem u eucharistického stolu má pokračovat doma v hostině lásky - agapé.

Žehnání pokrmů se bude konat na Bílou sobotu v kostele sv. Petra a Pavla po večerní mši svaté.

**KOSTEL SV. JANA
NEPOMUCKÉHO
ŠEMANOVICE**

**PRAVIDELNÝ POŘAD
BOHOSLUŽEB V ROCE 2019**

- 19.05.** - neděle v 15.00 - poutní mše svatá
- 9.06.** - neděle v 15.00
- 05.07.** - pátek v 15.00 (slavnost sv. Cyrila a Metoděje)
- 11.08.** - neděle v 15.00
- 15.09.** - neděle v 15.00 (slavnost zjevení Panny Marie v La Salette)

Mělník Pšovka Záboří Vysoká Šemanovice Medonosy

POŘAD BOHOSLUŽEB VELIKONOCE 2019

Úterý - 16. dubna

18.00 - mše sv. v kostele kapucínů (nám. Míru).

Středa - 17. dubna

7.30 - mše sv. v kostele sv. Ludmily.

10.00 - mše sv. v domově seniorů.

Zelený čtvrtek - 18. dubna

18.00 - mše svatá v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Velký pátek - 19. dubna

10.00 - Křížová cesta v Liběchově. Začátek u kostela.

18.00 - Liturgie v kostele sv. Petra a Pavla v Mělníku.

Bílá sobota - 20. dubna

Od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do 17.00 adorace Nejsv. Svátosti.

Od 10.00 do 12.00 příležitost ke sv. zpovědi.

19.00 - Velikonoční vigilie. Začátek před kostelem sv. Petra a Pavla.
Prosíme, přineste si s sebou svíce!

Boží hod velikonoční - 21. dubna

8.00 - mše sv. v kostele na Pšovce

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku

9.30 - mše sv. v kostele ve Vysoké

11.00 - mše sv. v kostele v Záboří

Večerní mše sv. v kostele sv. Ludmily nebude.

Velikonoční pondělí - 22. dubna

9.30 - mše sv. v kostele Petra a Pavla v Mělníku.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostmelnik.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@dltm.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
VELIKONOCE 2019

NÁŠ ŽIVOT DOSPĚJE KE KONEČNÉMU ZDARU

Mnozí lidé žijí,
a přesto jsou mrtví,
protože nežijí skutečně,
ale pouze na povrchu.

Kdo však uvěřil v Krista
a kdo pochopil,
kým Pán skutečně je,
ten už teď vstává z hrobu
svého strachu,
sebelítosti a slabosti.

Vzkříšení se totiž naplňuje
i uprostřed všedního dne.
Člověk vstává
z tísně do volnosti,
z temna do světla
a ze ztuhlosti do vitality.

Milí farníci,
slavíme Velikonoce! Ježíš byl vzkříšen!
Nezůstal v zajetí smrti. Žije v Boží slávě.
Zde je základ naší naděje: I naše bída a křehkost může
být proměněna, náš život dospěje ke konečnému zdaru,
až vyústí smrtí do Boží slávy.
Přejeme Vám dobře prožité Velikonoční svátky.
P. Jacek a P. Mirek.

Dnes, na celém světě církev, naplněná úžasem prvních učedníků, znovu hlásá: „Ježíš vstal z mrtvých!“ – „Vpravdě, vstal z mrtvých, jak předpověděl!“.

Starozákonní Pascha, památka vysvobození židovského lidu z otroctví, dosahuje svého naplnění: svým zmrtvýchvstáním nás Ježíš Kristus vysvobodil z otroctví hříchu a smrti, otevřel nám přístup do života věčného.

My všichni, jestliže se necháme ovládnout hříchem, scházíme z dobré cesty a bloudíme jako ztracené ovce. Avšak sám Bůh, náš Pastýř, přišel, aby nás našel, a snížil se až k pokoření kříže, aby nás zachránil. A dnes může zvolat: „Dobrý Pastýř, který dal svůj život za své ovce a byl ochoten umřít za své stádce, vstal z mrtvých. Aleluja“.

Zmrtvýchvstalý Pastýř napříč dobami neúnavně hledá nás, svoje bratry ztracené v pouštích tohoto světa. Znameními svého Umučení – ranami svojí milosrdné lásky – nás táhne na cestu, cestu života. Také dnes si klade na svá ramena mnoho našich bratří a sester deptaných zlem v jeho nejrůznějších formách.

Zmrtvýchvstalý Pastýř jde hledat toho, kdo zabloudiv v labyrintech osamění a marginalizace; jde jim v ústretu skrze bratry a sestry, kteří se k těmto lidem dovedou s úctou a jemnocitem přiblížit a dát jim uslyšet Jeho nezapomenutelný hlas, který volá k přátelství s Bohem.

Zmrtvýchvstalý Pastýř provází na cestě ty, kdo jsou nuceni opouštět svoji vlast kvůli ozbrojeným konfliktům, teroristickým útokům, hladu a despotickým režimům. On seznamuje tyto donucené migranty všude pod nebem s bratry, kteří se s nimi na společné cestě dělí o chléb a naději.

Ve složitých a někdy dramatických událostech národů ať Zmrtvýchvstalý Pán řídí kroky těch, kdo hledají spravedlnost a pokoj, a daruje státním představitelům odvahu vyhybat se rozšiřování konfliktů a zamezovat obchodování se zbraněmi.

Ve všech částech země tak jediným hlasem zní ta nejkrásnější zvěst: „Pán vpravdě vstal z mrtvých, jak předpověděl!“ On, který přemohl temnotu hříchu a smrti, ať obdaří naše dny pokojem.

Požehnané Velikonoce!

Papež František

Emauzy, cesta naděje

Dnes bych se rád pozastavil nad zkušeností dvou emauzských učedníků, o kterých mluví evangelista Lukáš (srov. 24,13-35). Představme si tu scénu: cestou se ubírají dva zklamaní a zarmoucení muži v přesvědčení, že za sebou nechávají hořkost jedné epizody se špatným koncem. Před oněmi Velikonocemi byli plni nadšení, přesvědčení, že ony dny budou v jejich očekáváních i pro naději veškerého lidu rozhodující. Zdálo se, že Ježíš, kterému svěřili své životy, konečně stanul před rozhodující bitvou.

Nyní, po dlouhém období příprav a skrytosti, měl vyjevit svoji moc. Toto očekávali, a nestalo se tak.

Oba poutníci chovali pouze lidské naděje, které jsou nyní rozbity na padrť. Kříž vztyčený na Kalvárii byl nejvýmluvnějším znamením porážky, která nebyla v jejich prognózách. Pokud by onen Ježíš opravdu byl podle Božího srdce, vydán na pospas rukám násilníků a neschopen odporovat zlu, museli dojít k závěru, že Bůh je bezmocný.

Onoho nedělního rána tak tyto dva učedníci opouštějí Jeruzalém. Ještě mají před očima pašijové události a Ježíšovu smrt, a v duši se s těmito událostmi úmorně potýkají během povinného sobotního odpočinku. Slavnost Paschy, která měla dát zaznít zpěvu osvobození, se proměnila v nejbolestnější den jejich života. Opouštějí Jeruzalém, aby šli jinam, do poklidné vesničky. Působí dojmem lidí, kteří mají v úmyslu zbavit se palčivých vzpomínek. Sklíčení se tedy vydávají na cestu. Tento scénář - totiž cesta, která je důležitá už v evangelním podání - se stává ještě

důležitější nyní, kdy se začínají odvíjet dějiny církve.

Setkání Ježíše s oněmi dvěma učedníky vypadá zcela náhodně; jako mnohá podobná setkání, ke kterým v životě dochází. Oba učedníci jdou pohrouženi do svých myšlenek a kdosi neznámý se k nim připojí. Je to Ježíš, ale jejich oči nejsou s to Jej rozpoznat. Ježíš tedy zahajuje svou „terapii naděje“. Na této cestě se uskutečňuje terapie naděje. Kdo ji dává? Ježíš.

Nejprve se ptá a naslouchá: náš Bůh není vtíravý. I když zná důvod jejich zklamání, dává jim čas, aby mohli hluboce zpytovat onu hořkost, která je spoutávala. Vyplyne odtud vyznání, které je refrémem lidského života: „My jsme však doufali... doufali jsme, ale...“. Kolik zármutku, kolik nezdarů a ztroskotání se vyskytuje v životě každého člověka! V podstatě jsme všichni tak trochu jako oni dva učedníci. Kolikrát jsme v životě doufali, kolikrát jsme měli pocit, že jsme krok od štěstí, a potom jsme se zklamáni ocitli na dně. Ježíš však provází všechny malomyslné, krácející se svěřenou hlavou. Chodí s nimi diskretně a dokáže vrátet naději.

Ježíš k nim promlouvá především skrze Písma. Kdo bere do rukou tuto Boží knihu, nesetká se s příběhy snadného hrdinství a oslnivě podmanivých tažení. Pravá naděje není nikdy laciná, vždycky vede skrze porážky. Kdo netrpí, asi naději ani nemá. Bůh si nelibuje v tom, aby byl milován jako nějaký vojevůdce, který svůj lid táhne k vítězství a přitom utápí v krvi svoje nepřátele. Náš Bůh je nepatrným světlem, které září za chladného a větrného dne, a třebaže se Jeho přítomnost na tomto světě zdá křehkou, Bůh si zvolil místo, kterým všichni opovrhujeme.

Ježíš pak opakuje před oběma učedníky kardinální gesto každé eucharistie: vezme chléb, požehná, láme a dává. Nevyjadřuje snad tato řada gest celý Ježíšův úděl? A není snad každá eucharistie také znamením toho, čím má být církev? Ježíš nás bere, žehná, „láme“ náš život - protože láska neexistuje bez oběti - podává druhým, nabízí druhým.

Ježíšovo setkání s dvěma emauzskými učedníky je náhlé. Obsahuje však celý úděl církve. Sděluje nám, že křesťanské společenství není uzavřeno v opevněné tvrzi, ale ubírá se tím nejvíce vitálním prostředím, kterým je cesta. Na ní potkává lidi s jejich nadějemi a zklamáními, někdy zdrcujícími. Církev naslouchá příběhům všech, jak vystupují ze schránek svědomí, aby pak podávala Slovo života a dosvědčovala lásku věrnou až do konce. A tehdy se srdce lidí opět rozhoří naději.

Všichni jsme ve svém životě měli těžké a temné chvíle, kdy jsme šli sklíčení, zahloubání, bez vyhlídek a před námi byla jenom zeď. Ježíš je vždycky vedle nás, aby nám dodal naději, rozehrál naše srdce a řekl: „Jdi dál, jsem s tebou, jdi dál.“ V tom spočívá celé tajemství cesty do Emauz, že totiž i skrze zdánlivá protivenství jsme nadále milováni a Bůh nás nikdy nepřestává mít rád. Bůh vždycky kráčí s námi, vždycky, i v těch nejbolestnějších chvílích, v těch nejošklivějších chvílích i ve chvílích porážky - Pán je tam. A toto je naše naděje. V této naději jdeme vpřed. Vždyť On je vedle nás a jde s námi vždycky!

Papež František

Velikonoční tajemství kříže a zmrtvýchvstání Krista je středem radostné zvěsti, kterou mají apoštolové a po nich církev hlásat světu.

Boží plán spásy byl splněn jednou provždy výkupnou smrtí Ježíše Krista, Božího Syna.

Kříž je jedinou obětí Krista, který je jediným „prostředníkem mezi Bohem a lidmi“.

Protože se však ve své vtělené božské osobě

„jistým způsobem spojil on sám s každým člověkem“,

dává všem lidem „možnost,

aby se přičlenili k tomuto velikonočnímu tajemství způsobem, který zná Bůh“.

Kristus vyzývá své učedníky,

aby vzali svůj kříž a následovali ho,

protože on sám trpěl za nás a zanechal nám tak příklad,

abychom šli v jeho šlépějích.

Není jiné schodiště k výstupu do nebe než kříž.

V neděli 28. dubna celá Církev slaví svátek Božího Milosrdenství.

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

(modlí se na obyčejném růženci)

Na začátku Otče náš... Zdravas Maria...
Věřím v Boha...

Na zrnkách místo Otče náš: Věčný Otče, obětuj Ti Tělo a Krev, Duši i Božství Tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista, na smír za hříchy naše i celého světa!

Na zrnkách místo Zdravas Maria: Pro Jeho bolestné utrpení buď milosrdný k nám i k celému světu!

Na zakončení (třikrát): Svatý Bože, Svatý Silný, Svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem!

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků. Demonstrace „Odvalu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod.

Nejbližší termín: 27. dubna, 25. května, 25. června. Trasa: od zastávky MHD Podolí-Pivovar k hypermarketu Eva.

Od 27. dubna se budeme setkávat u Pražské brány a procházet historickým jádrem města.

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kéž nemusí být tolika dětem odpírán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění!